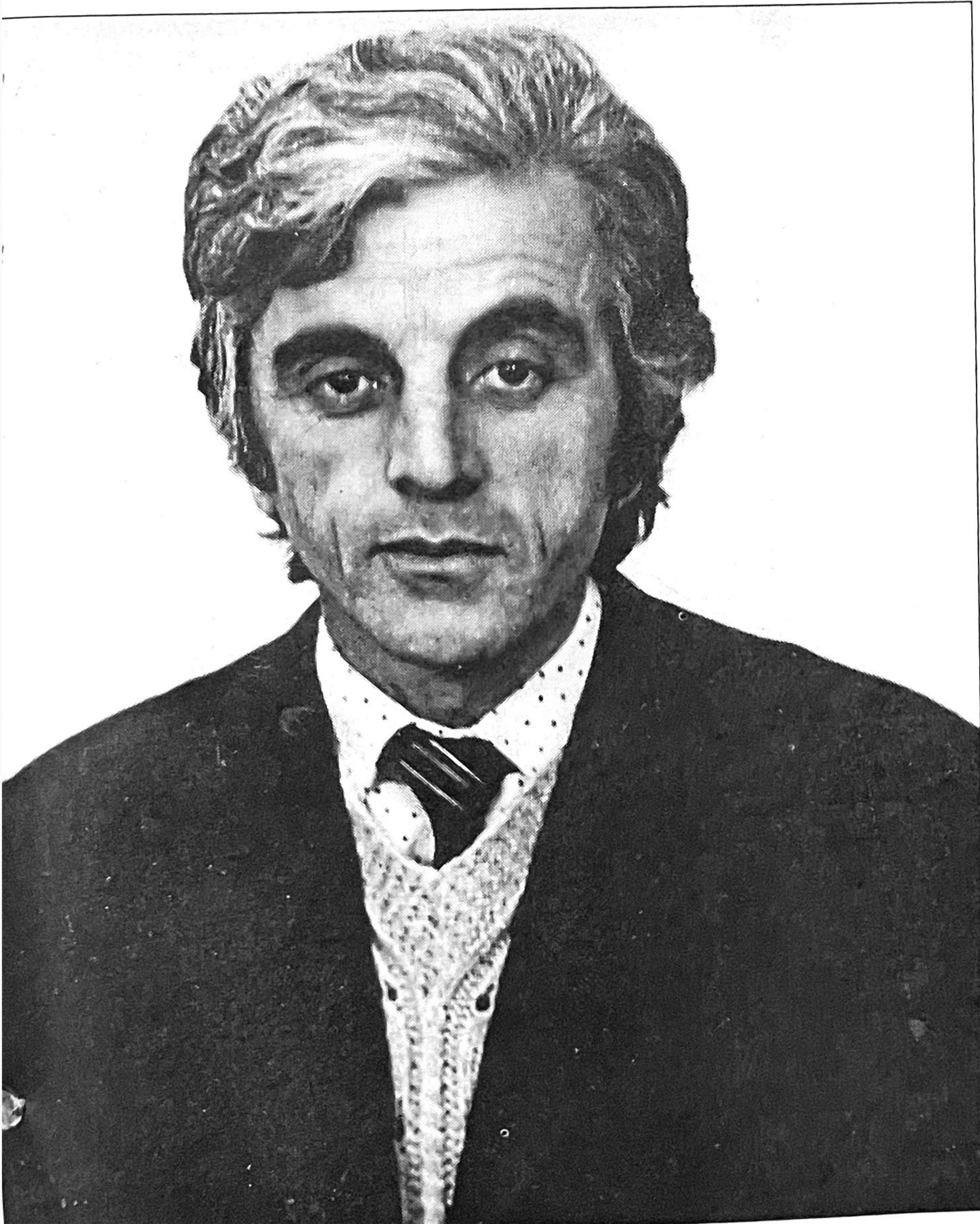

YAZIÇI

“OĞUZ ELİ” QƏZETİNİN AYRICA BURAXILIŞI

FEVRAL, 2006-cı il
N4(108)

ƏLİ HƏSƏNLİ

Qulam kiři demiř, həyat əruz kimi ritmd n, ah ngdarlıqdan ibar tdi, planetlər, qalaktikalar əruz üstündə dolanır, fırlanır, hərəsinin  z b hri, v zni, ahəngi var. Misra-misra u ur durnalar, beyt-beyt yařayır kiřiyl  qadın, qořa canlılar, bir-birini tamamlayır, gecə ilə gündüz, iřıqla qaranlıq, bir-birindən dođulur, bir-birinin həm anası, hələ balasıdı. Beyt-beyt tamamlanır al , cəmiyyət, qalaktika, doqquz qatlı al ml r. Qaranlıđın fonunda iřıq, iřıđın fonunda qaranlıq bir-birinin yarařıđı, tamlıđı, ah ngdarlıđıdır. Ađ kađızda qara yazı, d ř nd r c , öyrədici dərin məna, r mz bəlkə də insan, s r n n qavrayammadıđı sehrli kəlam kimidi, iřıqda qaranlıđın insandan, ađacdan, dařdan, qayadan, ruhlardan qopub d ř n sirli cansız, qara g lgesi, canlının, cansızın havada, torpaqda, suda görünməz fir ayla həkk olunmuř büllur řekli, yazısı. Qaranlıq iřıđın, iřıq qaranlıđın r ssamıdı. Iřıq qaranlıđın, qaranlıq iřıđın, insanın qadir olmadıđı sehrkar tablosunu, nəfis sənət əsərlərini yaradıb qoyur gözümüzün önündə, bizə ibrət dərsi kimi həyatımız, ədəbiyyatımız, mədəniyyətimiz bu ahəngdarlıq üstündə qurulub, bu t qli-də əsaslanır.

Əli Həsənlı,
“Barıřmazlar” povestind n bir
parça

Əli bəylə tələbə yoldaşı olmuşuq. Universitetdə bir yerdə oxumuşuq. Yoldaşlığımızın təməli o vaxtdan qoyulmuşdur. O zamandan çox-çox illər keçsə də, bu dostluq həmin tərəvəti, həmin gözəlliyilə davam edir. Bu dünyada ən az dəyişən adamlardan biri də Əli bəydi. Ürəyimdə ona nə qədər hörmətlə yanaşmışamsa, bu hörmət günbəgün, ilbəlil, aybaay bir o qədər çoxalıb, zərrə qədər azalmayıb.

Əli bəy bizim ədəbiyyatın nadir şəxsiyyətlərindəndir. O mənada ki, Əli ən az danışan, özü haqqında ən az düşünən, yaradıcılığı haqqında ən az danışılan, həm bu haqsızlığa, həm dünya malına biganə olub, başını aşağı salıb qarışqa zəhmətkeşliyilə öz yaradıcılığı, halal zəhmətilə məşğul olan, öz paklığını, təmizliyini daim qoruyub saxlayan gözü-könlü tox, təmənnasız, ən azla qane olan adamdı. Onun hələ o vaxtlar Sabir kitabxanasında oxuduğu hekayələrdəki qeyri-adi obrazlar sistemi bu gün də bütün canlılığıyla xatirimdədi. Əli o vaxtdan öz üslubu, həyata, insanlara yanaşma, dil təfəkkür tərziylə bizdən seçilirdi. Onun hər yazısı öz yeniliyi, fərqli inandırıcı, obrazlı mühakiməsiylə gənc dostlarının arasında ədəbi hadisə kimi qarşılanırdı. O Mirzə Cəlil məktəbinin davamçısı, Mirzə Cəlil yanğısı, Mirzə Cəlil təvazökarlığını sinəsində daşıyan yazıçıdı. Əlinin şirin, məzəli, dərin məzmunlu əsərlərini bu gün də maraqla izləyir, intizarla gözləyirəm.

Sabir Rüstəmxanlı